

Mieczysław Miszkin

Janusz Słowik

Nadwarciański Rocznik Historyczno-Archiwalny nr 3, 206-207

1996

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Mieczysław Miszkin
Gorzów Wlkp.

JANUSZ SŁOWIK

Organizator i działacz kultury w Gorzowie i województwie gorzowskim (do 1975 r. – zielonogórskim). Urodził się 19 maja 1941 r. w Izdebniku, gm. Wadowice w woj. bielsko-bialskim. W dzieciństwie i młodości związany z Chorzowem, gdzie ukończył szkołę podstawową i liceum ogólnokształcące. Po przeniesieniu się na Ziemię Lubuską ukończył (1961–1963) Studium Nauczycielskie w Gorzowie Wlkp. Trudne warunki materialne i kłopoty osobiste zmusiły go do szybkiego podjęcia pracy zawodowej, najpierw w PRN Trzcianka (jeszcze przed studiami w SN), następnie w szkole podstawowej – ale tylko przez rok. W latach 1965–1971, po powrocie do zajęć w administracji państwowej, był zatrudniony w Powiatowej Radzie Narodowej w Sulęcinie, na różnych stanowiskach kierowniczych (na poziomie szefa referatów i wydziałów).

W listopadzie 1971 r. został przeniesiony do Gorzowa Wlkp., z którym związał się już do końca życia. Pełnił kolejno obowiązki: kierownika Wydziału Kultury MRN (1971–1977), zastępcy dyrektora Teatru im. J. Osterwy (1977–1978), inspektora Wydziału Kultury Urzędu Wojewódzkiego (1978–1983). Z tego stanowiska powrócił do administracji miejskiej (najpierw państwowej, a ostatnio samorządowej), by kierować miejską kulturą (w latach 1992–1994 także kulturą fizyczną) na stanowisku kierownika wydziału (w statusie samorządowym – naczelnika). W trakcie pracy zawodowej ukończył zaocznie (1975–1978) Studium Prawa i Administracji UAM w Poznaniu.

Pomimo ciągle pogarszającego się stanu zdrowia nie rezygnował z aktywności zawodowej i społecznej. Zmarł w Gorzowie 3 marca 1995 r.

Janusz Słowik niemal całe aktywne zawodowo życie związał z kulturą, a szczególnie – kulturą gorzowską. Był urzędnikiem, a więc zajmował się tą działalnością etatowo. Jednakże poza ścisłymi obowiązkami profesjonalnymi stał się działaczem w tym sensie, że swojej ulubionej dziedzinie poświęcał niemal cały wolny czas. Uporczywie zabiegał o poszerzenie stref działalności i rozbudowę bazy materialnej kultury. Szczególnie troszczył się o pozyskiwanie dla Gorzowa twórców kultury oraz stworzenie dla nich realnych warunków działania. Opinie służbowe podkreślają, że “odgrywał ważną rolę w utrzymywaniu stałych kontaktów i codziennej współpracy ze środowiskami twórczymi”. W jednej z nich zawarty jest niemal zarzut, iż “przyjmował na siebie bardzo dużą ilość obowiązków”, ale też podkreślenie, że “wywiązywał się z nich rzetelnie”. Było to widać w Jego staraniach w Urzędzie Wojewódzkim i władzach miasta, na terenie komisji radzieckich, a także w działalności Gorzowskiego Towarzystwa Społeczno-Kulturalnego i Gorzowskiego Towarzystwa Kultury, w których działał od początku lat 70-tych.

Był pomysłodawcą, inspiratorem i współorganizatorem wielu imprez, które mają dziś ponadregionalną czy zgoła ogólnopolską rangę. Należą do nich Gorzowskie Spotkania Teatralne, Gorzowskie Konfrontacje Fotograficzne lub Pomorska Jesień Jazzowa. Miał swój udział w organizacji lubniewickich plenerów tkactwa artystycznego i Biennale Sztuki Sakralnej. Dbał o rozwój i finansowanie bibliotek, o właściwą i programowo urozmaiconą pracę klubów osiedlowych, a także klubów środowiskowych.

Jego praca i zasługi były dostrzegane i doceniane przez dawne i nowe władze. W 1973 r. otrzymał nagrodę Ministra Kultury i Sztuki, a w rok potem uhonorowany został odznaczeniem “Zasłużony Działacz Kultury”. Otrzymał i inne wyróżnienia: odznaki za zasługi dla województw zielonogórskiego (1974) i gorzowskiego (1979); Srebrny Krzyż Zasługi (1977). W lutym 1993 r. otrzymał nagrodę jubileuszową za 30-letnią działalność na rzecz kultury, a jesienią (wrzesień) 1993 r. uhonorowano Janusza Słowika ufundowaną przez Wojewodę Gorzowskiego nagrodą za “długotrwałą inspiratorską i kulturotwórczą działalność”. Był nota bene pierwszym laureatem tego wyróżnienia.

* Fotografie wykonał M. Łazarski.